

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 480

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 august 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 273 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	2–5	523.	— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale	12
Decizia nr. 277 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
455. — Hotărâre pentru aprobarea hotărârilor cuprinse în Protocolul Sesiunii a XXIV-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare, semnat la Debrecen la 23 mai 2013, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003	8	730.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 165/2012 privind stabilirea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu indicație geografică, a cuantumului taxei pentru atestarea dreptului de utilizare a indicației geografice pentru comercializarea vinurilor cu indicație geografică și aprobarea introducerii însemnului de certificare a calității vinurilor cu indicație geografică îmbuteliate	13
506. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de educație și cercetare — Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 7, sectorul 1, București”	9	2.355.	— Ordin al ministrului culturii pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011	14–16
515. — Hotărâre pentru stabilirea numărului de posturi și a structurii organizatorice a Comisiei Naționale de Prognoză	10–11			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Siyong și Zheng Shuliang în Dosarul nr. 9.433/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspund, pentru Zheng Siyong, domnul avocat Constantin Profir, cu delegație depusă la dosarul cauzei. De asemenea, pentru părțile Zheng You și Li Ning, răspund domniile avocați Șerban Nicolae și, respectiv, Ion Panaitescu, având împuterniciri avocațiale depuse la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză, solicitat de Curtea Constituțională pentru a asigura traducerea în cauză.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților.

Apărătorul autorului excepției Zheng Siyong solicită admiterea acesteia, susținând că textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât persoana cu privire la care se cere îndepărtarea de pe teritoriul României nu are posibilitatea de a cunoaște motivele pentru care a fost declarată indezirabilă. Precizează că, referitor la această problemă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, în cazuri similare, instanțele naționale s-au limitat la o examinare pur formală, neoferindu-i-se niciun indiciu persoanei vizate. Enumeră, în acest sens, cauzele *Kaya împotriva României*, *Lupșa împotriva României*, *Ahmed împotriva României* și *Geleri împotriva României*. Precizează, de asemenea, că s-a produs și o ingerință gravă în viața intimă, familială și privată, autorul excepției fiind, de fapt, cetățean australian, care locuiește de 20 de ani pe teritoriul României, are o viață de familie și desfășoară activități comerciale.

Apărătorul părții Li Ning solicită admiterea excepției, arătând, în esență, că este nesocotită durata rezonabilă în care trebuie soluționat un proces pentru a fi considerat echitabil, prin termenul extrem de scurt prevăzut de art. 85 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002. Consideră că este încălcat și dreptul la un recurs efectiv, ca urmare a faptului că persoana declarată indezirabilă nu are niciun fel de informație cu privire la motivele care au stat la baza pronunțării de către instanță a unei astfel de hotărâri. În opinia sa, reglementarea

este evazivă și contradictorie, rațiunile de securitate națională la care face referire art. 85 alin. (5) sunt diferite de cele de la alin. (1) al aceluiași articol. Or, legiuitorul trebuie să edicteze norme accesibile și previzibile, lipsite de ambiguități și neclarități.

Apărătorul părții Zheng You solicită, de asemenea, admiterea excepției, subliniind, în esență, imprecizia și echivocul textului de lege criticat. Arată că în cuprinsul acestuia se folosesc cu același sens expresiile de „securitate națională” și „siguranță națională”, care sunt, de fapt, două concepte diferite. Prin urmare, textul de lege supus controlului de constituționalitate poate fi aplicat în mod arbitrar. Apreciază că măcar fapta săvârșită ar trebui adusă la cunoștința celui ce urmează să fie declarat indezirabil. Invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 17 octombrie 1986, pronunțată în Cauza *Rees împotriva Marii Britanii*, în sensul necesității existenței unui just echilibru între interesul general și cel individual. Precizează, totodată, că măsura declarării ca indezirabil, cu consecința îndepărtării din țară, reprezintă o sancțiune pentru persoana în cauză.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței deja existente în materie. Consideră că, atât timp cât cererea de declarare ca indezirabil este examinată de o instanță independentă și imparțială, se respectă toate garanțiile procesului echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7.228 din 20 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.433/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Zheng Siyong și Zheng Shuliang într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea propunerii formulate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București de declarare a acestora ca indezirabili pe considerente de securitate națională și luarea lor în custodie publică până la punerea în executare a măsurii de îndepărtare de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, raportat la lipsa oricăror dovezi depuse la dosarul cauzei, prin prevederile art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, reținute ca temei al rezoluției Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, se încalcă dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind libera circulație a persoanelor, se realizează o ingerință în viața familială și se nesocotește dreptul la un proces echitabil, judecat în mod imparțial și public. Invocă și paragraful nr. 43 al Hotărârii din 12 octombrie 2006, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kaya împotriva României*, în care s-a arătat că, din cauza faptului că reclamantul nu a beneficiat nici în fața autorităților

administrative, nici în fața curții de apel de un grad minim de protecție împotriva arbitrariului autorităților, Curtea a concluzionat că atingerea adusă vieții sale private nu era prevăzută de o „lege” care să răspundă cerințelor Convenției.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că, astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Constituționale, textele de lege ce formează obiectul acesteia sunt compatibile cu principiile constituționale, respectiv cu dreptul de acces la o instanță și dreptul la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, precizează că, potrivit normelor de procedură și așa cum rezultă chiar din art. 85 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, instanța de judecată ia cunoștință de toate datele, informațiile și documentele din domeniul siguranței naționale aflate la dosar și, de asemenea, ea are dreptul și îndatorirea de a administra probe în proces, respectând însă dispozițiile legale privind informațiile clasificate. Arată că dreptul statelor de a-și proteja securitatea națională prin măsuri specifice, asupra cărora au o marjă largă de apreciere, este consacrat și unanim recunoscut la nivelul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reluând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 763 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, precizează că, în acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis, în lumina art. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, că statele au, „pe temeiul unui principiu de drept internațional public bine stabilit și fără prejudicierea angajamentelor asumate prin tratate internaționale, inclusiv Convenția, dreptul de a controla intrarea, șederea și îndepărtarea nenaționalilor de pe teritoriile lor” (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Chahal împotriva Marii Britanii*). Mai mult, paragraful 2 al art. 1 din același protocol dispune că garanțiile procedurale în cazul expulzării de străini pot să nu fie respectate atunci când expulzarea este necesară în interesul ordinii publice sau se întemeiază pe motive de securitate națională. Consideră că prevederile de lege criticate respectă și dreptul la un proces echitabil, întrucât oferă posibilitatea ca atât cererea de declarare ca indezirabil, cât și o eventuală contestație a măsurii luate în acest sens să fie examinate de o instanță judecătorească independentă și imparțială, în cadrul unui proces care întrunește toate exigențele și garanțiile care caracterizează procesul echitabil într-o societate democratică.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă principiul liberului acces la justiție și nici dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Arată că, potrivit art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, hotărârea Curții de Apel București prin care străinul este declarat indezirabil poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării. Consideră că textele de lege supuse controlului de constituționalitate nu aduc atingere nici drepturilor reglementate de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este permisă ingerința unei autorități publice în limita în care o asemenea ingerință este prevăzută de lege și se întemeiază pe rațiuni de securitate națională. Astfel, arată că este pe deplin justificată obligația respectării de către străini a regulilor speciale ce constituie regimul șederii lor în România, având în vedere

necesitatea oricărui stat de a controla activitățile de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Curtea constată că, din motivarea excepției, astfel cum aceasta a fost prezentată în scris și expusă în susținerile orale din cadrul ședinței publice, rezultă că, în realitate, prevederile de lege împotriva cărora au fost formulate criticile de neconstituționalitate sunt doar cele ale art. 85 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002. Prin urmare, Curtea urmează să examineze doar constituționalitatea acestora. Curtea observă, totodată, că, prin Legea nr. 118/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2012 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012, s-a dispus înființarea Inspectoratului General pentru Imigrări, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, prin reorganizarea Oficiului Român pentru Imigrări, care a fost desființat. Aplicând cerința cuprinsă în art. III din Legea nr. 118/2012, potrivit căruia, în cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea «Oficiul Român pentru Imigrări» se înlocuiește, în mod corespunzător, cu denumirea «Inspectoratul General pentru Imigrări», textele de lege criticate au, în prezent, următoarea redactare:

— Art. 85 alin. (1)—(5): „*Declararea ca indezirabil:*

(1) *Declararea ca indezirabil este o măsură care se dispune împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.*

(2) *Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul sesizează instanța de judecată, la propunerea instituțiilor cu competențe în domeniul ordinii publice și securității naționale care dețin date sau indicii temeinice, în sensul celor prevăzute la alin. (1).*

(3) *Datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziția instanței de judecată, în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.*

(4) *Sesizarea prevăzută la alin. (2) se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Instanța de judecată aduce la cunoștință străinului faptele care stau la baza sesizării, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează*

regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.

(5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin. (2). Hotărârea instanței este definitivă. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 21 alin. (3) care garantează dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, și la art. 25 privitor la libera circulație. De asemenea, menționează și art. 11, și art. 20 din Constituție, pentru a-și raporta critica și la prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse la art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 8 care consacră dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia susțin că textele de lege criticate nesocotesc dreptul la un proces echitabil, ca urmare a faptului că nu dau posibilitatea străinului împotriva căruia urmează să fie luată măsura declarării ca indezirabil — ca urmare a faptului că a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională — să cunoască informațiile în baza cărora a fost luată această măsură.

Curtea nu poate reține această critică, observând, sub acest aspect, că, în motivarea Hotărârii din 12 octombrie 2006, pronunțată în Cauza *Kaya împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit jurisprudența sa potrivit căreia deciziile referitoare la îndepărtarea străinilor nu le sunt aplicabile prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la un proces echitabil, întrucât acestea nu presupun contestarea drepturilor și obligațiilor cu caracter civil și nici nu se referă la temeinicia unei acuzații în materie penală, în sensul textului convențional menționat (paragraful 24).

Pe de altă parte, prin aceeași hotărâre, instanța europeană de contencios al drepturilor omului a precizat, de asemenea, că orice persoană împotriva căreia se ia o măsură care are la bază motive de securitate națională trebuie să beneficieze de garanții împotriva arbitrariului. Astfel, persoana trebuie să aibă, în special, posibilitatea de a declanșa un control al măsurii litigioase în fața unui organ independent și imparțial, competent să se pronunțe cu privire la toate problemele de fapt și de drept relevante, în vederea stabilirii legalității măsurii și a sancționării unui eventual abuz din partea autorităților. În fața unui astfel de organ de control persoana în cauză trebuie să beneficieze de o procedură contradictorie pentru a-și putea prezenta punctul de vedere și a combate argumentele autorităților (paragraful 41).

În cauzele invocate în motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate (Hotărârea din 12 octombrie 2006, pronunțată în Cauza *Kaya împotriva României*, Hotărârea din 8 iunie 2006, pronunțată în Cauza *Lupșa împotriva României*, Hotărârea din 13 iulie 2010, pronunțată în Cauza *Ahmed împotriva României*, și Hotărârea din 15 februarie 2011, pronunțată în Cauza *Geleri împotriva României*), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, întrucât reclamanții nu au beneficiat nici în fața autorităților administrative, nici în fața curții de apel de un grad minim de protecție împotriva arbitrariului autorităților. Or, potrivit prevederilor convenționale menționate, un străin nu poate fi expulzat decât „în executarea unei decizii luate în conformitate cu legea”. În Cauza *Kaya împotriva României* (paragraful 55), de exemplu, Curtea a statuat că trimiterea la „lege” vizează,

conform ansamblului dispozițiilor Convenției, nu numai existența unei baze în dreptul intern, ci și calitatea legii, care impune accesibilitatea și previzibilitatea acesteia, precum și o anumită protecție împotriva atingerilor arbitrare ale drepturilor garantate de Convenție, venind din partea puterii publice.

Curtea Constituțională observă însă că toate cele patru hotărâri ale instanței europene enumerate mai sus au fost pronunțate cu privire la procese desfășurate în conformitate cu dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, care, ulterior, au fost modificate. În redactarea avută în vedere de instanța de la Strasbourg în cauzele menționate, ordonanța de urgență prevedea că declararea ca indezirabil a unui străin constituia o măsură administrativă de autoritate, dispusă de procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, la propunerea Autorității pentru străini sau a altor instituții cu competențe în domeniul ordinii publice și siguranței naționale, împotriva căreia se putea face contestație la Curtea de Apel București.

În prezent, formularea textelor de lege criticate înlătură complet riscul de arbitrar, prin faptul că instanța de judecată este cea care, la cererea procurorului, declară indezirabil străinul și dispune îndepărtarea acestuia de pe teritoriul României, ceea ce reprezintă o dovadă a îndeplinirii de către statul român a obligației de a institui garanțiile procedurale cerute de art. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Curtea Constituțională nu poate reține nici susținerile potrivit cărora textele de lege criticate ar fi neconstituționale din cauza imposibilității reclamantului de a avea acces la informațiile clasificate pe care s-a întemeiat luarea măsurii declarării sale ca indezirabil. Prevederile art. 85 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt lămuritoare sub acest aspect, stabilind, pe de o parte, că datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziția instanței de judecată, în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate, iar, pe de altă parte, la rândul său, instanța de judecată aduce la cunoștință străinului faptele care stau la baza sesizării, de asemenea, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.

În același sens, Curtea Constituțională constată că, prin Decizia nr. 763 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, examinând excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, în varianta anterioară republicării, care reglementau tot instituția declarării ca indezirabili a străinilor, a observat că textele de lege criticate ca fiind neconstituționale nu prevedeau *in terminis* interdicția accesului la datele și informațiile ce au stat la baza deciziei de declarare a străinului ca indezirabil în ceea ce privește instanța de judecată competentă a soluționa contestația împotriva ordonanței procurorului, ci se referă exclusiv la străinul vizat de măsura în cauză. Curtea a constatat că, potrivit Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, judecătorul are acces la documente pe diferite niveluri de secretizare, în condițiile și cu respectarea procedurilor specifice stabilite prin acest act normativ. Prin urmare, prin aplicarea corectă a legislației în materie, exercitarea efectivă și concretă a dreptului de acces liber la instanță și a dreptului la apărare este asigurată, riscul de arbitrar din partea autorităților administrative fiind înlăturat.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 27 noiembrie 2008, verificând constituționalitatea unor prevederi

din Legea nr. 182/2002, din perspectiva criticii în sensul că părțile nu pot avea acces la conținutul unor înscrisuri clasificate, fie în mod direct, fie prin reprezentant, decât cu condiția obținerii certificatului de securitate, Curtea Constituțională a constatat că este firesc ca legea menționată să conțină reguli specifice cu privire la accesul la astfel de informații al anumitor persoane care au calitatea de părți într-un proces, respectiv cu condiția obținerii certificatului de securitate, fiind necesar a fi îndeplinite, în prealabil, cerințele și procedura specifică de obținere a acestuia, prevăzute de aceeași lege. De vreme ce prevederile de lege criticate nu au ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la anumite informații, ci îl condiționează de îndeplinirea anumitor pași procedurali, etape justificate prin importanța pe care asemenea informații o poartă, nu se poate susține încălcarea dreptului la un proces echitabil sau a principiului unicității, imparțialității și al egalității justiției pentru toți. Pe de altă parte, însăși Constituția prevede, potrivit art. 53 alin. (1), posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi — inclusiv a garanțiilor aferente unui proces echitabil — pentru rațiuni legate de apărarea securității naționale.

Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că reglementarea mai strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, prin stabilirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de

informații, precum și a unor proceduri de verificare, control și coordonare a accesului la aceste informații, reprezintă o măsură necesară în vederea asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale.

Referitor la pretinsa critică de neconstituționalitate prin nesocotirea dispozițiilor constituționale și convenționale care garantează dreptul la viață de familie, Curtea constată că nu este întemeiată. Este adevărat că declararea ca indezirabil a străinului, cu consecința îndepărtării sale de pe teritoriul României, poate afecta acest drept, dar o atingere adusă vieții de familie este permisă, potrivit art. 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care această ingerință este prevăzută de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională. Or, textele de lege supuse controlului de constituționalitate întrunesc aceste exigențe convenționale.

În fine, Curtea constată că nu poate reține nici critica referitoare la încălcarea dreptului de liberă circulație, care nu este un drept absolut, ci trebuie exercitat potrivit legii, putând fi supus unor limitări, în condițiile imperativului apărării securității naționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Zheng Siyong și Zheng Shuliang în Dosarul nr. 9.433/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 85 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 277

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Eugenia Berescu în Dosarul nr. 7.422/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 26D/2013.

La apelul nominal se prezintă, personal, Eugenia Berescu, autor al excepției, lipsă fiind partea Casa Teritorială de Pensii Galați, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care, reiterând criticile formulate în fața instanței de judecată, solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.422/121/2012, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Eugenia Berescu într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 și art. 20, deoarece, în opinia sa, creează o discriminare între persoanele sănătoase și cele cu handicap. În continuare, arată că „din punct de vedere constituțional are dreptul să fie diferențiată ca persoană cu handicap care a lucrat în grupă de muncă față de alte persoane cu handicap care nu au lucrat în grupă de muncă”.

Tribunalul Galați — Secția I civilă opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că pentru a fi discriminare trebuie ca persoanele între care are loc comparația să se afle în situații anologice și să beneficieze de un tratament diferențiat. Astfel, arată că între o persoană pensionată pe baza unei legi speciale, în condiții derogatorii de la stagiul complet de cotizare, și un pensionar care a ieșit din câmpul muncii pe baza unui stagiul de cotizare mai mare nu există analogie, astfel încât critica formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 4 septembrie 2008, potrivit căroră „Beneficiază de un număr suplimentar de 0,50 puncte pentru fiecare an de spor, respectiv 0,04166 puncte pentru fiecare lună de spor, acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa I de muncă, precum și de 0,25 puncte pentru fiecare an de spor, respectiv 0,02063 puncte pentru fiecare lună de spor, acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa II de muncă, următoarele categorii de persoane: [...]”

b) ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 aprilie 2001—30 septembrie 2008 și pentru care, la determinarea punctajului mediu anual, s-au utilizat stagiile complete de cotizare prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de data nașterii sau, după caz, stagiile complete de cotizare, în funcție de data deschiderii dreptului la pensie, conform prevederilor art. 167¹ din aceeași lege.”

De asemenea, constituie obiect al excepției de neconstituționalitate art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care prevede că:

„(1) Pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă, beneficiază de o creștere a punctajelor anuale realizate în aceste perioade, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care, la recalcularea pensiilor în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea punctajului mediu anual s-a utilizat vechimea în muncă necesară deschiderii dreptului la pensie prevăzută de acte normative cu caracter special.

(3) De creșterea punctajelor anuale prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 aprilie 2001—2 noiembrie 2008 inclusiv, numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual s-au utilizat stagiile complete de cotizare prevăzute de legislația în vigoare în perioada respectivă.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică prin acordarea diferenței dintre creșterea punctajului mediu anual rezultată și cea acordată conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aprobată prin Legea nr. 154/2009.

(5) În situația în care cuantumul pensiei aferent punctajului mediu anual rezultat în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(4) este mai mic decât cel convenit sau aflat în plată, se menține acest cuantum până la data la care, prin aplicarea formulei de calcul prevăzute de lege, se obține un cuantum al pensiei mai mare.

(6) Prevederile art. 100 lit. a), referitoare la majorarea punctajului pentru perioadele realizate în condiții deosebite de muncă după data de 1 aprilie 2001, se aplică și persoanelor înscrise la pensie anterior intrării în vigoare a prezentei legi.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008, pentru a beneficia de sporul acordat pentru munca prestată în grupele speciale, trebuie îndeplinite două condiții, și anume: dreptul la pensie să se fi deschis în perioada 1 aprilie 2001—30 septembrie 2008, iar la determinarea punctajului mediu anual să se fi utilizat stagiile complete de cotizare prevăzute de Legea nr. 19/2000.

De asemenea, Curtea constată că Legea nr. 263/2010, în vigoare de la 1 ianuarie 2011, reglementează prin textul art. 169 faptul că pensionarii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001 și care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă beneficiază de o creștere a punctajelor anuale realizate în aceste perioade, cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă și, respectiv, cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă.

În speță, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este o persoană cu handicap, pensionată la limită de vârstă, printr-o decizie emisă în anul 2000, în condițiile Legii nr. 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu respectarea prevederilor Legii-cadru nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială. De asemenea, Curtea reține că acesta a fost încadrat în condiții de handicap mediu gradul III, iar la pensionare i s-a aplicat un stagiul de cotizare de 20 de ani.

Întrucât la determinarea punctajului mediu anual nu s-a utilizat stagiul complet de cotizare prevăzut de Legea-cadru

nr. 3/1977, adică cel de 25 de ani, ci un stagiul complet de cotizare de 20 de ani, prevăzut de Legea nr. 57/1992, act normativ cu caracter special, Curtea constată că autorul excepției nu poate beneficia de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2008 și, respectiv, de cele ale Legii nr. 263/2010, referitoare la majorarea punctajului mediu anual corespunzător grupelor de muncă.

Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că cele două categorii de pensionari la care se referă autorul excepției, și anume o persoană pensionată pe baza unei legi cu caracter special, în condiții derogatorii de la stagiul complet de cotizare, și un pensionar care a ieșit din câmpul muncii pe baza unui stagiul de cotizare mai mare, se află în situații juridice diferite, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea normei constituționale de referință.

De altfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, Curtea constată că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 119 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 5 mai 2012, a reținut că „tratamentul juridic diferit nu poate avea semnificația discriminării, cele două categorii de persoane aflându-se în situații obiectiv diferite prin prisma condițiilor în care au desfășurat activitatea și care se reflectă și asupra condițiilor privind acordarea dreptului la pensie”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește susținerea privind încălcarea art. 20 din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, dat fiind faptul că autorul excepției nu indică cărei dispoziții convenționale sau internaționale contravine reglementarea legală criticată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Eugenia Berescu în Dosarul nr. 7.422/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea hotărârilor cuprinse în Protocolul Sesiunii a XXIV-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare, semnat la Debrecen la 23 mai 2013, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003

Având în vedere prevederile art. 10 pct. 5 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă hotărârile cuprinse în Protocolul Sesiunii a XXIV-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare*), semnat la Debrecen la 23 mai 2013, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului
și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul delegat pentru ape,
păduri și piscicultură,

Lucia Ana Varga

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,
secretar de stat

București, 10 iulie 2013.

Nr. 455.

*) Protocolul Sesiunii a XXIV-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de educație și cercetare — Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 7, sectorul 1, București”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 223 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de educație și cercetare — Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 7, sectorul 1, București”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din fonduri externe nerambursabile, venituri proprii ale Academiei de Studii Economice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

p. Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 24 iulie 2013.
Nr. 506.

ANEXĂ

**Indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Spații de educație și cercetare — Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 7, sectorul 1, București”**

Titular: Ministerul Educației Naționale

Beneficiar: Academia de Studii Economice din București

Amplasament: București, sectorul 1, Piața Romană nr. 7

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	40.289
(în prețuri valabile la 27 iunie 2013; 1 euro = 4,4 lei), din care:		
— construcții + montaj:	mii lei	32.306
Eșalonarea investiției INV/C+M:		
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> <u>22.800</u>
	C+M	mii lei 18.100
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u> <u>17.489</u>
	C+M	mii lei 14.206
Durata de realizare a investiției	luni	24
Capacități:		
— suprafața totală desfășurată	mp	6.503,5
— suprafața totală construită	mp	650
— suprafața totală teren	mp	978
— regim înălțime corp nou		3S+P+7E
— regim înălțime corp vechi		D+P+3E

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din fonduri externe nerambursabile, venituri proprii ale Academiei de Studii Economice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****pentru stabilirea numărului de posturi și a structurii
organizatorice a Comisiei Naționale de Prognoză**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Comisiei Naționale de Prognoză este 92, exclusiv demnitarul.

(2) Structura organizatorică a Comisiei Naționale de Prognoză este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Încadrarea în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică se realizează în termenele și cu procedura aplicabilă fiecărei categorii de personal, prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Prognoză, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2009 privind reorganizarea Comisiei Naționale de Prognoză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 25 noiembrie 2009, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Președintele Comisiei Naționale de Prognoză,

Ion Ghizdeanu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și

persoanelor vârstnice,

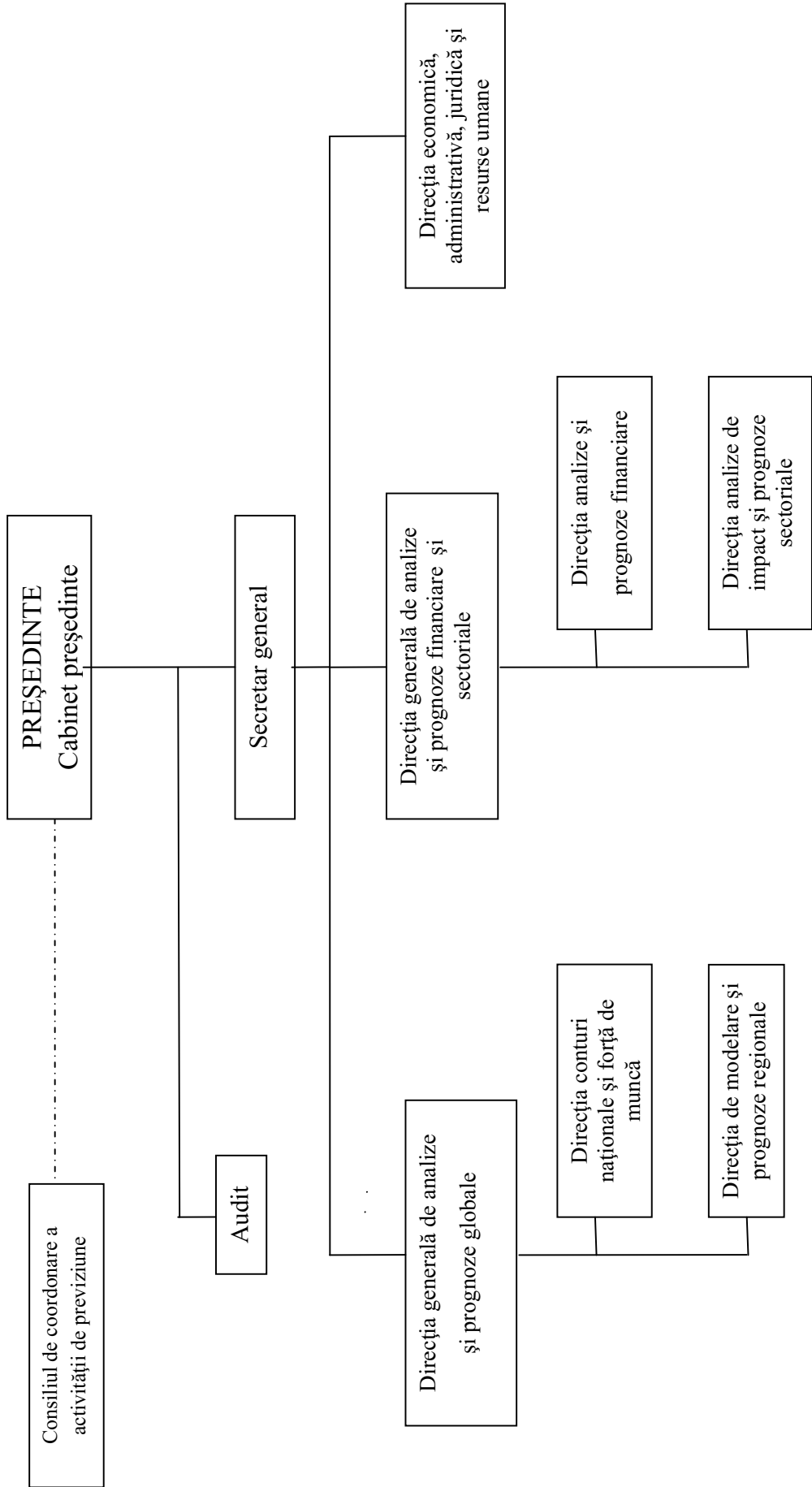
Mariana Câmpeanu

București, 24 iulie 2013.

Nr. 515.

Structura organizatorică a Comisiei Naționale de Prognoză

Numărul maxim de posturi: 92, exclusiv demnitarul

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 1 august 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (4), după litera b³) se introduce o nouă literă, litera b⁴), cu următorul cuprins:

„b⁴) *ordin de aprobare a proiectului major* — ordin al ordonatorului de credite cu rol de autoritate de management prin care se aprobă depunerea de cereri de rambursare pentru proiecte majore din domeniul mediu, după stabilirea admisibilității de către Comisia Europeană, proiecte care respectă criteriile aprobate de comitetul de monitorizare pentru programul respectiv, în vederea includerii pe declarații de cheltuieli transmise către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006, a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunii anterior emiterii deciziei Comisiei Europene conform art. 41 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006.”

2. La articolul 2, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), cheltuielile realizate în cadrul proiectelor majore din domeniul mediu, pentru care s-a stabilit admisibilitatea de către Comisia Europeană, dar

pentru care nu s-a emis o decizie a Comisiei Europene în aplicarea art. 41 al Regulamentului Consiliului nr. 1.083/2006, sunt eligibile în conformitate cu prevederile art. 56 și 78 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006 dacă îndeplinesc următoarele condiții specifice:

a) a fost emis ordinul de aprobare a depunerii cererilor de rambursare de către beneficiari în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) lit. b⁴);

b) sunt în conformitate cu prevederile cererii de finanțare pentru care a fost stabilită admisibilitatea de către Comisia Europeană.

(6) În cazul în care, în aplicarea art. 41 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006, Comisia Europeană refuză să contribuie integral sau parțial la finanțarea proiectului major, cheltuielile rambursate din Programul operațional sectorial Mediu, până la data aducerii la cunoștință a deciziei, vor fi recuperate de la beneficiar, în conformitate cu legislația în vigoare.”

3. La articolul 13, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Pentru implementarea prevederilor art. 2 alin. (5) autoritatea de management elaborează în termen de 30 de zile metodologia de punere în aplicare prin ordin al ministrului coordonator al autorității de management.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

București, 24 iulie 2013.

Nr. 523.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 165/2012 privind stabilirea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu indicație geografică, a cuantumului taxei pentru atestarea dreptului de utilizare a indicației geografice pentru comercializarea vinurilor cu indicație geografică și aprobarea introducerii însemnului de certificare a calității vinurilor cu indicație geografică îmbuteliate

Văzând Referatul de aprobare al Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole nr. 1.813 din 23 iulie 2013, în baza prevederilor art. 1 alin. (2), art. 5 lit. a) și lit. b) și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, cu modificările ulterioare, și ale art. 53 din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 769/2010, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 165/2012 privind stabilirea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu indicație geografică, a cuantumului taxei pentru atestarea dreptului de utilizare a indicației geografice pentru comercializarea vinurilor cu indicație geografică și aprobarea introducerii însemnului de certificare a calității vinurilor cu indicație geografică îmbuteliate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 16 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Însemnele de certificare vor fi puse la dispoziția producătorilor până cel mai târziu la data de 1 ianuarie 2014.”

2. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Până la data de 15 decembrie a fiecărui an, în baza declarațiilor de recoltă și de producție, operatorii economici

vor depune la inspectoratele teritoriale ale O.N.V.P.V. cereri scrise privind necesarul estimativ de însemne de certificare a calității vinurilor cu indicație geografică pentru anul următor.

(2) Vinurile cu indicație geografică pot fi comercializate fără aplicarea însemnelor de certificare a calității vinurilor cu indicație geografică până la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Vinurile cu indicație geografică îmbuteliate după data de 1 ianuarie 2014 se vor putea pune în consum numai după aplicarea însemnelor de certificare a calității.

(4) Vinurile cu indicație geografică îmbuteliate și livrate anterior datei de 1 ianuarie 2014 pot fi comercializate fără aplicarea în etichetare a însemnelor de certificare a calității vinurilor până la epuizarea stocurilor existente la comercianți.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu,
secretar de stat

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind
organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor
și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile
din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor,
aprobate prin Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011**

În baza dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind organizarea și funcționarea comisiilor, procedura de selecție a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale în vederea acordării de finanțări nerambursabile din Fondul Cultural Național, precum și de soluționare a contestațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.231/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 3 mai 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Finanțarea nerambursabilă se acordă numai în condițiile existenței unor surse de finanțare proprii sau atrase ale beneficiarului finanțării, în cuantum de cel puțin 10% din costul total al programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, denumite în continuare *proiecte culturale*.”

2. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a participa la selecția de oferte, solicitanții trebuie să depună documentația de solicitare a finanțării. Același solicitant poate depune maximum 3 oferte culturale în cadrul unei sesiuni de finanțare.”

3. La articolul 6 alineatul (1), după litera g) se introduc cinci noi litere, literele h)–l), cu următorul cuprins:

„h) certificatul de înscriere sau alte acte doveditoare ale dobândirii personalității juridice (copie);

i) certificat de înregistrare fiscală (copie);

j) actul constitutiv, statutul și actele doveditoare ale sediului actual, precum și actele adiționale, după caz;

k) actele din care să rezulte titlul cu care sunt folosite spațiile, în cazul în care proiectul cultural nu se organizează la sediul solicitantului (contract, acord de principiu, scrisoare de intenție sau declarație de parteneriat);

l) documentația privind fundamentarea devizului general al proiectului cultural propus (oferte din partea operatorilor economici care pot presta servicii de orice natură, necesare realizării proiectului cultural propus, precum și alte asemenea documente).”

4. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Documentele prevăzute la lit. c)–l) se scanează și se salvează, conform pașilor operaționali ai aplicației online, prezentați în ghidul solicitantului, întocmit de către Administrația Fondului Cultural Național.”

5. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. h)–j) vor fi depuse doar de solicitanții care nu au mai primit finanțări nerambursabile de la Fondul Cultural Național. Solicitanții care au beneficiat de finanțări din Fondul Cultural Național vor depune doar actele adiționale prevăzute la alin. (1) lit. h)–j), intervenite în intervalul scurs de la data ultimei finanțări nerambursabile acordate.”

6. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Autoritatea finanțatoare are obligația de a verifica depunerea de către solicitanți a documentelor prevăzute la alin. (1).”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Vor fi supuse evaluării numai ofertele care conțin toate documentele prevăzute la art. 6 și respectă termenii și condițiile de participare stabilite prin anunțul public al selecției.”

8. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Solicitării care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7 sunt evaluate pe baza criteriilor și punctajelor cuprinse în Grila de evaluare a proiectelor culturale, stabilită în conformitate cu strategia și prioritățile de finanțare din Fondul Cultural Național, aprobate de Consiliul Administrației.

(2) Grila de evaluare este disponibilă simultan cu anunțul public aferent fiecărei selecții de oferte, prin accesarea adresei: www.afcn.ro”

9. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Membrii comisiilor de selecție sunt desemnați de Consiliul Administrației Fondului Cultural Național, pe baza autopropunerilor sau a propunerilor formulate în scris de către operatorii culturali, care desfășoară activități legate de arile tematice pentru care vor fi acordate finanțări în sesiunea respectivă.

(2) Propunerile formulate potrivit dispozițiilor alin. (1) vor avea în vedere specialiști din domeniile de referință, cu o experiență de minimum 3 ani de practică, și vor fi însoțite de un curriculum vitae al persoanei propuse pentru a face parte din comisiile de selecție, precum și de Formularul de candidatură pentru înscrierea în baza de date pentru experți independenți.

(3) Fiecare membru al comisiei de selecție va semna la începutul sesiunii o declarație de imparțialitate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 4. Persoana care face parte din organele de conducere ale unui operator cultural, care solicită finanțare

nerambursabilă din Fondul Cultural Național, nu poate deține calitatea de membru al comisiei de selecție desemnate pentru aria tematică la care aplică respectivul operator cultural.

(4) În situația în care, în cursul procedurii de selecție, un membru al comisiei de selecție constată că are un interes patrimonial în legătură cu una dintre ofertele culturale înaintate comisiei din care face parte, acesta are obligația să declare imediat acest lucru și să se retragă de la lucrările comisiei de selecție respective. Pentru aceleași motive, precum și pentru intervenția cazului de incompatibilitate prevăzut la alin. (3), măsura retragerii calității de membru în respectiva comisie de selecție poate fi propusă Consiliului Administrației de către secretariatul Administrației Fondului Cultural Național.”

10. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Comisiile de selecție sunt formate din minimum 3 membri având calitatea de experți independenți, fiind numiți pentru fiecare sesiune de finanțare. În componența acestor comisii pot intra și membri supleanți, desemnați a-i înlocui pe titulari, în cazul în care, din motive obiective, aceștia nu pot asigura activitatea de evaluare a proiectelor culturale.

(2) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor de selecție, membrii acestora sunt remunerați în baza unor contracte civile încheiate, în condițiile legii.

(3) Remunerația prevăzută la alin. (2) se stabilește prin decizie a conducătorului Administrației Fondului Cultural Național.

(4) Secretariatul fiecărei comisii de selecție este asigurat de Administrația Fondului Cultural Național, care asigură și convocarea membrilor acestora, conform prevederilor art. 13 alin. (3).

(5) Componența nominală a comisiei va fi adusă la cunoștință publică numai după încheierea sesiunii de selecție.”

11. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Documentația prevăzută la art. 6 este verificată de către secretariatul comisiilor de selecție, inclusiv sub aspectul respectării condițiilor de participare și din punct de vedere al eligibilității cheltuielilor prevăzute în formularul pentru descrierea bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) Nu vor participa la etapa de evaluare solicitările de finanțare care nu respectă prevederile art. 7.

(3) Lista ofertelor culturale respinse pentru neeligibilitate administrativă, precum și lista ofertelor culturale reținute spre evaluare, cuprinzând și sumele declarate eligibile, conform art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare, se publică pe adresa www.afcn.ro, la termenul prevăzut în calendarul selecției din cuprinsul anunțului public.”

12. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Fiecare ofertă culturală va fi analizată de 3 membri ai comisiei de selecție și notată potrivit dispozițiilor art. 8.

(2) Pentru fiecare ofertă vor fi întocmite rapoarte, care vor fi structurate pe baza grilei de evaluare prevăzute la art. 8 și vor include observațiile și justificările experților pentru punctajul acordat.

(3) Membrii comisiilor de selecție au obligația de a comunica, inclusiv prin curierat rapid, grilele și rapoartele de evaluare întocmite, în original, secretariatului Administrației Fondului Cultural Național, cu cel puțin două zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței convocate pentru stabilirea ierarhiei ofertelor culturale, precum și a cuantumului finanțării acordate pentru fiecare dintre acestea.

(4) După comunicarea documentelor de evaluare este interzisă modificarea punctajelor acordate ofertelor culturale, cu excepția celor care fac obiectul reuniunii de reevaluare comună.

(5) În situația în care se constată diferențe mai mari de 20 de puncte între punctajele totale acordate pentru aceeași ofertă, în cadrul ședinței prevăzute la alin. (3) se convoacă o reuniune de reevaluare comună a ofertei în cauză.

(6) În cazul în care, în urma reuniunii de reevaluare, diferența între punctaje nu se reduce, oferta culturală în referință va fi supusă unei noi evaluări, realizată de o nouă comisie.

(7) În cazul în care, din motive obiective, expertul convocat pentru o reuniune de reevaluare comună, conform alin. (4), nu poate fi prezent, acesta trebuie să asigure participarea sa prin mijloace tehnice de comunicare (de exemplu, teleconferință).

(8) Pentru a preîntâmpina intervenția unui caz fortuit sau de forță majoră, de natură a împiedica desfășurarea reuniunii de reevaluare comună, conform alin. (7), Administrația Fondului Cultural Național poate convoca din oficiu membri supleanți din cadrul fiecărei comisii de selecție.

(9) Modalitatea de desfășurare a ședințelor prevăzute la alin. (3) și (5) este prevăzută în regulamentul intern al comisiilor de selecție, aprobat prin decizie a conducătorului Administrației Fondului Cultural Național.”

13. La articolul 14 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în cazul ofertelor culturale care sunt poziționate ultimele în ierarhia proiectelor culturale selectate la fiecare arie tematică, totalizând punctaje identice, ale căror cheltuieli totale sunt justificate și respectă reglementările stabilite de lege și prin anunțul public, dar pentru care nu mai există fonduri suficiente pentru acoperirea integrală a finanțării solicitate, conform lit. a), solicitanții au posibilitatea de a adapta proiectul propus pentru a se încadra în suma rezultată în urma aplicării formulei mediei ponderate, calculată în raport cu diferența consemnată după totalizarea finanțărilor deja alocate în cadrul respectivei arii tematice și de sumele solicitate sau de a renunța la finanțare.”

14. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Administrația Fondului Cultural Național va cere solicitanților ale căror proiecte au fost selecționate în prima etapă de selecție completarea documentației, în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare, cu următoarele:

a) situațiile financiare anuale la data de 31 decembrie ale exercițiului financiar precedent, înregistrate la direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv la administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București; bilanțul contabil sau, în cazul entităților care organizează contabilitatea în partidă simplă, decizia finală de impunere (cu excepția operatorilor culturali înființați în anul respectiv);

b) certificat de atestare fiscală;

c) dovada existenței altor surse de finanțare proprii sau atrase, care se transmit prin poștă într-un exemplar, astfel:

— declarații pe propria răspundere ale solicitantului privind contribuția proprie sau atrasă, însoțite de extrase de cont bancar, după caz;

— contracte de sponsorizare;

— scrisori de intenție, după caz;

— alte forme de sprijin financiar din partea unor terți;

d) documente privind eventualele parteneriate, în vederea realizării proiectului cultural pentru care se solicită finanțare.”

15. La articolul 16, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Sunt considerate eligibile pentru acordarea finanțării nerambursabile proiectele care îndeplinesc următoarele condiții:

— conțin documentele prevăzute la art. 15;

— respectă termenul de depunere a documentației prevăzut la art. 15.

(2) Lista proiectelor care nu îndeplinesc aceste condiții și sunt considerate neeligibile pentru acordarea finanțării nerambursabile va fi publicată pe site-ul autorității finanțatoare.

(3) Proiectele sunt considerate neeligibile în situația în care documentele sunt incomplete și/sau din conținutul lor rezultă faptul că solicitantul nu îndeplinește condițiile de participare anunțate de Administrația Fondului Cultural Național.”

16. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care în urma analizei prevăzute la art. 16 sunt declarate neeligibile pentru acordarea finanțării unul sau mai multe dosare ori se înregistrează declarații de renunțare la finanțarea nerambursabilă, suma rămasă disponibilă se va distribui, cu prioritate, solicitanților prevăzuți la art. 14 alin. (1) lit. c) sau d), după caz. În caz contrar, solicitanții care întrunesc punctajul imediat următor în ordine descrescătoare vor fi contactați pentru îndeplinirea procedurilor prevăzute la art. 15.”

17. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Solicitanții nemulțumiți de modul de respectare a procedurii privind organizarea și desfășurarea selecției de oferte pot depune contestație în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data publicării listei finale.

(2) În vederea elaborării contestației pot fi solicitate rapoartele și grilele de evaluare corespunzătoare ofertei culturale întocmite conform prevederilor art. 13, care vor fi puse la dispoziție de către Secretariatul Administrației Fondului Cultural Național, cu respectarea confidențialității identității evaluatorilor, în scris, pe fax sau prin poștă electronică.

(3) Contestațiile vor fi soluționate de comisii special constituite în acest scop, formate din experți independenți, în

conformitate cu prevederile art. 10, în termen de 5 zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor.

(4) Membrii comisiilor special constituite sunt desemnați de către Consiliul Administrației Fondului Cultural Național. Componenta nominală a comisiei va fi adusă la cunoștința publică numai după încheierea sesiunii de selecție.

(5) În componența unei comisii de soluționare a contestațiilor nu pot fi numiți membri care au făcut parte din comisia de selecție aferentă ariei tematice respective.

(6) Membrii comisiilor de soluționare a contestațiilor vor analiza aspectele invocate de către contestatori, coroborate cu informațiile cuprinse în rapoartele și grilele de evaluare întocmite pentru respectivele oferte culturale de către membrii comisiilor de selecție, și vor dispune cu privire la modalitatea de respectare a procedurii privind organizarea și desfășurarea selecției de oferte.

(7) Secretariatul fiecărei comisii de soluționare a contestațiilor este asigurat de Administrația Fondului Cultural Național, care asigură și convocarea membrilor acestora.

(8) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor de soluționare a contestațiilor, membrii acestora sunt remunerați în baza unor contracte civile, în condițiile legii. Remunerația se stabilește prin decizie a conducătorului Administrației Fondului Cultural Național.

(9) Rezultatele finale ale selecției de oferte, după soluționarea contestațiilor depuse, vor fi făcute publice, prin publicarea pe adresa www.afcn.ro”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,

Daniel-Constantin Barbu

București, 1 iulie 2013.

Nr. 2.355.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

